

- 1-23. סונדוס אבו טאלב ו-22 אח'
24. האגודה לזכויות האזרח בישראל
25. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
26 רופאים לזכויות אדם - ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עודד פלר ו/או רעות שאער ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

וכן ע"י ב"כ עו"ד דניאל שנהר ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח"א אבו עובידה 4 ירושלים 97200
טל': 02-6283555 ; פקס': 02-6276317
d.shenhar@hamoked.org.il

וכן ע"י ב"כ עו"ד עדי לוסטיגמן ואח'
מטעם עמותת רופאים לזכויות אדם – ישראל
טל': 02-622808 ; פקס': 03-5214947
דוא"ל: adi@lb-law.net

**העותרים בבג"ץ
2741/22**

נ ג ד

1. שר הפנים
שדרות וולפסון 2, קריית הממשלה ע"ש דוד בן-גוריון
ירושלים, ת"ד 49029, מיקוד 9149001
טל' 073-3925590, פקס 02-6467011
דוא"ל: HCJ-Dep@justice.gov.il

2. הכנסת
באמצעות הלשכה המשפטית של הכנסת
קרית בן גוריון, ירושלים
טל': 02-6408636 ; פקס': 02-6408650

**המשיבים בבג"ץ
2741/22**

תגובה מטעם משיבי הממשלה לבקשה למתן צו ביניים

1. בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד (כבוד הנשיא י" עמית) מיום 10.7.2025 ומיום 15.7.2025, מוגשת בזאת תגובת משיבי הממשלה (להלן גם: **המדינה** או **המשיבים**) לבקשה למתן צו ביניים.

2. עניינה של הבקשה דנן הוא בבקשת העותרים בבג"ץ 2741/22 (להלן: **העותרים**), כי בית המשפט הנכבד יוציא מלפניו צו ביניים המורה על הקפאת תחולתו של סעיף 11א לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשפ"ב-2022 (להלן: **התיקון לחוק ו-חוק הוראת השעה**, בהתאמה), אשר תוקן לאחרונה, וזאת עד להכרעה בעתירה, העוסקת בחוקתיות חוק הוראת השעה. עוד ביקשו העותרים כי בית המשפט הנכבד יאפשר להם להגיש "טיעון משלים בעניין סעיף 11א לחוק, שהוא עתה חלק מן החקיקה הנתקפת בעתירה זו, ונבחן עימה כמכלול".

3. בתמצית – סעיף 11א לחוק הוראת השעה קובע כי שר הפנים או מפקד האזור, לפי העניין, לא יתן היתר לשהייה בישראל ולא יחדש רישיון לישיבה בישראל למבקש שהוא בן משפחה של פעיל טרור או של מי שהורשע במעשה טרור. בנוסף, סעיף 11א(ד) לחוק קובע כי "מי שנכנס לישראל מהאזור או דרך האזור בניגוד לחוק או בהפרה של תנאי מהתנאים שנקבעו באשרה או ברישיון לישיבה שניתנו לו לפי חוק הכניסה לישראל, לא יקבל היתר לשהייה בישראל או רישיון לישיבה בישראל לפי חוק זה או לפי תחיקת הביטחון במשך עשר שנים, אלא אם כן סבר שר הפנים או מפקד האזור, לפי העניין, כי יש לתת לו היתר או רישיון כאמור מטעמים מיוחדים".

4. עמדת המדינה היא כי דין הבקשה למתן צו ביניים, ועימה הבקשה להשלמת טיעון – להידחות, וזאת ממספר טעמים עצמאיים, שכל אחד מהם בתורו מצדיק את דחיית הבקשה, לא כל שכן בהצטברם יחד.

תחילה, הגם שמדובר בתיקון שנערך ביחס לחוק הוראת השעה, אשר נתקף בעתירה דנן, הוראות סעיף 11א מבססות הסדר חוקי שונה מזה שבית המשפט הנכבד הוציא בעניינו צו על-תנאי בהליך דנן. במילים אחרות, בקשת העותרים כמוה כתקיפת הסדר חוקי חדש במסגרת עתירה חדשה; וזאת כאשר ההליך דנן מצוי בשלב דיוני מתקדם, לאחר הגשת כתב תשובה מטעם משיבי הממשלה לבית המשפט הנכבד. לפיכך, תקיפת ההסדר החקיקתי החדש צריכה להיעשות במסגרת עתירה נפרדת, ולא במסגרת העתירה דנן, אשר נמצאת בשלב דיוני מתקדם ביותר, לאחר שבית המשפט הנכבד תחם את המחלוקת בהתאם לצו על-תנאי שניתן. לעמדת המשיבים, מבחינה דיונית, אין כל מקום ל"דלג" על ההליך הדו-שלבי ביחס לתיקון החקיקה החדש, ויש לשמור על הזכויות הדיוניות בעניין זה.

מעבר לכך, לעמדת המשיבים דין הבקשה להידחות אף מן הטעם שעל העותרים לפנות לבית המשפט הנכבד רק לאחר מיצוי הליכים כנדרש בהתאם לפסיקה. במקרה דנן, העותרים אצו והגישו את בקשתם – שמא נאמר "עתירתם" – עוד בטרם פרסום התיקון לחוק ברשומות, ואין בטענות שהועלו במסגרת הליך החקיקה בכדי לענות אחר דרישת מיצוי ההליכים.

עמדת המשיבים תפורט להלן.

הרקע הדרוש לעניין

5. עניינה של העתירה דנן, אשר הדיון בה אוחד עם מספר עתירות נוספות, בבקשת העותרים להורות על בטלות חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשפ"ב-2022.

6. נזכיר, כי עתירות אלו הן עוד חוליה בשרשרת ההתדיינות החוקתית של חוק הוראת השעה, אשר נידון בגלגוליו הקודמים בפני הרכבים מורחבים של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 7052/03 **עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי נ' שר הפנים**, פ"ד סא(2), 202 (2006) (להלן: **עניין עדאלה**) ובבג"ץ 466/07 **ח"כ זהבה גלאון נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד סה(2) 44 (2012) (להלן: **עניין גלאון**). בשני הליכים אלה, בתום בחינה חוקתית מפורטת, נדחו העתירות לביטולו של החוק.

7. ביום 13.11.2022 הוגשה תגובת משיבי הממשלה לעתירות.

8. ביום 1.12.2022 התקיים דיון בעתירות בפני בית המשפט הנכבד (כבוד הנשיאה א' חיות, כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן, כבוד השופט (כתוארו אז) י' עמית) ולאחריו ניתנה ביום 4.12.2022 החלטת בית המשפט הנכבד, בה נקבע כדלקמן:

"מבלי לנקוט עמדה ביחס למכלול הסוגיות שעלו בעתירות, נבקש בשלב זה לקבל את עמדת המשיבים באשר לנכונות לערוך שינויים בסוגיות המפורטות להלן, וזאת בהינתן ההערות שנשמעו בדיון:

- א. תיקון הגדרת "תושב האזור" בסעיף 2 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשפ"ב-2022 (להלן: החוק), לצורך מתן מענה לנסיבות מסוג אלה שפורטו בבג"ץ 4567/22.
- ב. הכללת בני זוג מאותו מין בהיתר לבני זוג הניתן לפי סעיף 4 לחוק.
- ג. הרחבת האפשרות לקבלת רישיון לישיבת ארעי לפי סעיף 5 לחוק גם לנשים מעל גיל 40 ולמי ששהה בישראל כדין חמש שנים לפחות.
- ד. המכסה הקבועה בסעיף 7(ז) לחוק.

עמדת המשיבים בסוגיות אלה תוגש בתוך 90 ימים מהיום."

9. ביום 27.7.2023 הוגשה הודעה מטעם המדינה (להלן: **הודעת העדכון הראשונה**), במסגרתה נמסרו עדכונים אודות מספר סוגיות הנוגעות לאופן יישום החוק, לאחר שהדברים הובאו בפני שר הפנים, ח"כ משה ארבל.

10. בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מימים 7.8.2023 ו-11.10.2023, הגישו העותרים תגובותיהם להודעת העדכון הראשונה; וביום 21.11.2023 ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד (כבוד ממלא מקום הנשיא ע' פוגלמן), לפיה ייקבע דיון המשך בעתירות.

11. ביום 3.7.2024, ולקראת דיון ההמשך בעתירות, הוגשה "הודעת עדכון לפני דיון מטעם משיבי הממשלה" (להלן: **הודעת העדכון השנייה**). בהודעת העדכון השנייה פירטה המדינה אודות המצב הביטחוני נכון למועד הגשת ההודעה, תוך שצוין כי גם מאז הגשת תגובת המדינה לעתירות בחודש נובמבר 2022, נמשכה העלייה באיום הביטחוני הנשקף מפיגועי טרור המובלים בידי מפגעים, תושבי איו"ש ומזרח ירושלים; וכי במהלך שנת 2023 חל זינוק בפעולות טרור שקודמו מאיו"ש.

המדינה הוסיפה ופירטה, כי לכך יש להוסיף את השפעת מלחמת "חרבות ברזל", שנפתחה בעקבות המתקפה הרצחנית שהובילו ארגוני הטרור ברצועת עזה ביום 7.10.2023, ובראשם ארגון חמאס, אשר רואה חשיבות רבה ביכולתו לרתום אוכלוסיות נוספות למעגל הטרור, במטרה לפגוע ולהרוג ישראלים בכל מקום ובכל דרך.

המדינה הוסיפה ועדכנה בהודעת העדכון השנייה, כי ביום 6.3.2024 חתם ראש הממשלה על צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשפ"ד-2024, המאריך את תוקפו של החוק עד יום 14.3.2025. כמו כן, מסרה המדינה עדכונים בנוגע להיבטים מינהליים של יישום החוק, והחלטות שר הפנים בהקשרים אלה. זאת, בהמשך לנמסר בהודעת העדכון הראשונה.

12. ביום 8.7.2024 התקיים דיון שני בעתירות בפני בית המשפט הנכבד (כבוד ממלא מקום הנשיא ע' פוגלמן, כבוד השופט (כתוארו אז) י' עמית, כבוד השופט (כתוארו אז) נ' סולברג). ביום 9.7.2024 הוציא בית המשפט הנכבד צו על-תנאי, המורה למשיבים לבוא וליתן טעם כדלקמן:

"1. מדוע לא יבוטל חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשפ"ב-2022 (להלן: החוק), בשל הטעמים הבאים:

- א. העדר הסדר המאפשר שדרוג מעמד למי שקיבלו היתרי שהיה או רשיון ישיבה ומחזיקים בו במשך תקופה ארוכה; ובפרט אלה שקיבלו את רשיון הישיבה בהיותם קטינים.
- ב. העדר אפשרות לקבלת תנאים סוציאליים וביטוח בריאות ממלכתי למי שמחזיק בהיתר שהייה במשך תקופה ממושכת.
- ג. קביעת מכסה להיתר ורישיון ישיבה במקרים הומניטריים חריגים.
- ד. העדר תחולת סעיף 4 לחוק – לשיטת המדינה – על בני זוג מאותו מין.
- ה. העדר אפשרות לקבלת רישיון לישיבת ארעי לפי סעיף 5 לחוק גם לנשים מעל גיל 40, ששהו בישראל כדין חמש שנים לפחות.
- ו. העדר תחולת ההסדר שקבוע בסעיף 5 לחוק על מי שקיבלו היתרים בקטגוריות אחרות.

2. לחלופין, מדוע לא יבוטל סעיף 7(ז) לחוק.

3. אשר להגדרת 'תושב אזור' בסעיף 2 לחוק – בשל כך שהמחלוקת נסבה בשלב הנוכחי על מקרה אחד, שנבחנת לגביה אפשרות לפתרון, לא נידרש לסוגיה זו, אולם נבהיר כי טענות הצדדים בהקשר זה שמורות להם."

13. יצוין כי ביום 19.1.2025 נמחקה העתירה בבג"ץ 4567/22 אבו-טהא נ' הכנסת, שאליה התייחס בית המשפט הנכבד בסעיף 3 להחלטתו לעיל, כמפורט בפסק הדין.

14. ביום 11.3.2025 פורסם ברשומות צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשפ"ה-2025, המאריך את תוקפו של החוק בשנה נוספת, עד יום 14.3.2026.

15. ביום 8.4.2025 הוגש כתב תשובה לעתירות מטעם משיבי הממשלה, במסגרתו עמדה המדינה על הטעמים לדחיית העתירות ולביטול הצו על-תנאי, על שני ראשיו. בתוך כך, עמדה המדינה בכתב התשובה מטעמה על ההלכה הפסוקה, לפיה מעת שניתן צו על-תנאי, תוחם הוא את גדר המחלוקת הניצבת להכרעתו של בית המשפט, והדיון בעתירה ממשיך להתנהל אך ורק בגבולות הצו שניתן (ראו למשל: בג"ץ 2335/19 עמותת הקנאביס הרפואי נ' משרד הבריאות שר הבריאות, פסקה 18 לחוות דעתה של כבוד השופטת ע' ברון (16.11.2021); בג"ץ 7841/19 ארגון עמק השווה נ' ממשלת ישראל (15.5.2022)).

במקביל להגשת כתב התשובה מטעם משיבי הממשלה הוגש גם כתב תשובה מטעם הכנסת.

16. ביום 9.7.2025 אושרה בקריאה שנייה ושלישית הצעת חוק איסור שהייה ושיבה בישראל שלא כדין (תיקוני חקיקה), התשפ"ה-2025, במסגרתה תוקן חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; לצד תיקון חוק הוראת השעה, כך שנוסף לו סעיף 11א שכותרתו "איסור שהייה ושיבה בישראל". התיקון לחוק פורסם ברשומות ביום 13.7.25.

כאמור בפתח הדברים, סעיף 11א לחוק הוראת השעה כולל הוראות שונות הקובעות כי שר הפנים או מפקד האזור, לפי העניין, לא יתנו היתר לשהייה בישראל ולא יחדשו רישיון לישיבה בישראל למבקש שהוא בן משפחה של פעיל טרור או של מי שהורשע במעשה טרור. התיקון כולל גם הגדרה של בן משפחה ופעיל טרור או מעשה טרור (ראו סעיפים 11א(ה)(1) ו-2). בנוסף, כאמור לעיל, סעיף 11א(ה) קובע כי תושב אזור שנכנס שלא כדין לישראל או שהפר את התנאים שנקבעו באשרתו, לא יקבל היתר לשהייה לישראל או רישיון ישיבה לפי החוק או לפי תחיקת הביטחון במשך 10 שנים, "אלא אם כן סבר שר הפנים או מפקד האזור, לפי העניין, כי יש לתת לו היתר או רישיון כאמור מטעמים מיוחדים".

כעולה מדברי ההסבר לתיקון החוק (הצעת חוק מס' 5507/25, ס"ח תשפ"ה מס' 3441 מיום 13.7.2025 עמ' 724): "לעמדת המציע, יש באמור כדי לתת ביטוי ולעגן את שיקולי ההרתעה הכלליים בחוק, ולא תידרש בחינה פרטנית לגבי קרוב משפחה של מי שהורשע במעשה טרור או שהוא פעיל טרור. לעניין זה מוצע להבהיר כי יישמר שיקול הדעת המוקנה בחוק לשר הפנים או למפקד האזור בכל הנוגע למתן היתרים לשהייה בישראל או רישיונות לישיבה בישראל למי שלא הורשעו בביצוע מעשה טרור או למי שאינם פעילי טרור, וכן למי שאינם בני משפחה של מי מאלה".

17. נציין כי בטרם אושר החוק בקריאה שניה ושלישית, בימים 24.2.2025, 8.5.2025 ו-9.6.2025 שלחו העותרים מכתבים ליו"ר ועדת החוץ והביטחון, ליועצת המשפטית לממשלה, ליועצת המשפטית לוועדת החוץ והביטחון ולרשות האוכלוסין, בהם פירטו את עמדתם כי הצעת החוק אינה חוקתית.

18. ביום 10.7.2025, ובטרם פורסם התיקון לחוק ברשומות, הגישו העותרים את הבקשה שבנדון, במסגרתה ביקשו כאמור לעכב את כניסתו לתוקף של התיקון לחוק. עוד ביקשו העותרים כאמור להגיש טיעון משלים בעניין סעיף 11א לחוק, שלעמדת העותרים הוא "חלק מן החקיקה הנתקפת בעתירה זו, ונבחן עימה כמכלול".

עמדת משיבי הממשלה

19. עמדת משיבי הממשלה היא כי דין הבקשה למתן צו ביניים להשהיית כניסתו לתוקף של התיקון לחוק, ועימה גם הבקשה להשלמת טיעון במסגרת העתירה דנן – להידחות.

20. המשיבים יטענו, כי בקשת העותרים להוספת סעד המבקש לבטל את סעיף 11א בשלב הנוכחי, חורגת מההסדרים הדיוניים המקובלים בבית המשפט הנכבד ולהליך הדו-שלבי של דיון בעתירה לבית המשפט הגבוה לצדק. הלכה למעשה, בקשותיהם של העותרים הן בבחינת "עתירה חדשה", ולכן אינן מתאימות לידון במסגרת העתירות דנן.

כמפורט לעיל, במסגרת ההליך דנן התקיימו שני דיונים וניתן צו על-תנאי שתחם את גדרי המחלוקת, ובהמשך גם הוגש כתב תשובה מפורט מטעם משיבי הממשלה. משכך, בהתחשב בשלב הדיוני הנוכחי, אין מקום להיעתר לבקשה להוספת טיעונים חדשים ביחס לסעיף חוק חדש, החורג מגדרי המחלוקת שנתחמה בצו על-תנאי עליו הורה בית המשפט הנכבד.

21. מעבר לכך, עיון בתיקון לחוק וטענות העותרים בעניין, למול הטענות שהועלו במסגרת העתירות ואשר יצא בעניין הצו על-תנאי – מחדד כי גם מבחינה מהותית, מדובר בסוגיות נפרדות, אשר הגם שהן חוסות תחת אותו דבר חקיקה, אין מקום לדון בהן יחד. למעשה, הטענות המועלות ביחס לתיקון לחוק בבקשה דנן, שונות באופן מהותי מן הנושאים שנתחמו על-ידי בית המשפט הנכבד בצו על-תנאי, באופן שעולה כדי הרחבת חזית המחלוקת. לא זו אף זו, הרי שגם היקף התיקון המבוקש חורג לחלוטין מגדריה של "בקשה להשלמת טיעון" והוא בבחינת הגשת עתירה חדשה של ממש, וזאת גם מבלי למצות הליכים כנדרש (ועל כך בהמשך) ותוך ביטול מתכונת ההליך הדו-שלבי הנוהגת בבית המשפט הנכבד.

הנה כי כן, בשים לב לכך שהטענות שמעלים העותרים ביחס לתיקון לחוק שונות מהותית מן הנושאים שנתחמו בצו על-תנאי שניתן; ומשהעתירה דנן מצויה בשלב דיוני מתקדם לאחר שניתן צו על-תנאי והוגש כתב תשובה מפורט מטעם משיבי הממשלה – אין מנוס מלדחות את הבקשה.

אשר לטענות העותרים לפיה גם במסגרת עניין **עדאלה** הורה בית המשפט על הגשת טיעונים משלימים (ר' סעיף 36 לבקשה), הרי שגם העותרים בעצמם מציינים כי התיקונים שלגביהם הוגשו טיעונים משלימים נגעו ל"חריגים הנוגעים להסדרת מעמדם של בני זוג וילדים, להיתרים נוספים ולהיתרים מיוחדים ועוד", או כמתואר בסעיף 37 לבקשה ובפסק הדין בעניין **עדאלה**: "ההקבלה בממשלה החלטה לפיה יוכן תיקון לחוק אשר יכניס בו שינויים, ובמיוחד ירחיב את הסייגים לתחולת החוק". עיון בתיקון לחוק דנן מעיד כי מדובר בתיקון בנושא שונה

לחלוטין מנושא הצו-על-תנאי, בעוד שבעניין **עדאלה** תיקוני החקיקה נעשו אגב הדיאלוג החוקתי שהתקיים בין הרשות השופטת לרשות המחוקקת באותה מחלוקת. לכן, לעמדת המדינה, אין הדבר דומה לראיה.

22. המשיבים יוסיפו ויטענו כי דין הבקשה להידחות אף מחמת אי-מיצוי הליכים.

כידוע, הכלל בדבר מיצוי הליכים אינו טכני פרוצדורלי. אחת מתכליותיה של החובה למצות הליכים טרם הגשת העתירה היא מיקוד המחלוקת וצמצום גבולותיה, כמו גם גיבוש התשתית העובדתית והמשפטית אשר תאפשר לבית המשפט להפעיל ביקורתו השיפוטית. לעניין זה, ראו למשל בג"ץ 7505/10 **ראש מועצת הכפר חרבתא בני-חארת נ' המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית**, פסקה 5 לפסק הדין (25.7.2011). כן יודגש, כי חובת מיצוי ההליכים חלה גם בעתירות שעניינן תקיפת חוקים ותקנות, ראו למשל את דברי בית המשפט הנכבד בבג"ץ 2030/20 **התנועה למען איכות השלטון נ' שר המשפטים** (18.3.2020); בג"ץ **ארגון בריכות שחיה נ' ממשלת ישראל** (12.7.2020); בג"ץ 1381/19 **בן-חיים נ' כנסת ישראל**, פסקה 2 לפסק הדין (16.7.2019).

בית המשפט הנכבד במקרים אחרים, דחה בקשות לתיקון כתבי העתירה, ועמד על חשיבות מיצוי ההליכים גם ביחס לחקיקת חירום. כך, למשל, בבג"ץ 4762/20 **האגודה לזכויות האזרח נ' הכנסת** (17.7.2020), קבע בית המשפט הנכבד כי "ככל שיש בפי העותרות טענות הנוגעות לחוק במתכונתו הנוכחית מן הדין שאלה תועלינה בעתירה חדשה ולאחר מיצוי הליכים". בהמשך לכך, כאשר באותו יום, הוגשה העתירה בג"ץ 5261/20 **בן מאיר נ' הכנסת** (20.8.2020) ביחס לאותו החוק, קיבל כאמור בית המשפט הנכבד את טענת אי מיצוי ההליכים ודחה את העתירה החדשה שהוגשה, כדלקמן:

"הלכה היא כי טרם פנייה לבית משפט זה על העותר לפעול למיצוי הליכים אל מול הרשות המוסמכת הנוגעת בדבר, אחרת תידחה עתירתו על הסף (...). חובת מיצוי הליכים שרירה וקיימת גם כאשר מדובר בעתירות חוקתיות הנוגעות לביטול חוקים או תקנות (בג"ץ 1068/09 חאג' נ' שר המשפטים (12.5.2009); בג"ץ 2264/12 יצחק נ' שר המשפטים, פסקה 4 (8.5.2012); בג"ץ 2030/20 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שר המשפטים, פסקה 15 (18.3.2020)). הלכה זו כוחה יפה הן בזמני שגרה, והן בעת חירום (...). אין להלום אפוא הגשת עתירה נגד החוק, ימים ספורים בלבד לאחר קבלת הנוסח הסופי והמתוקן שלו בכנסת, בלא שקדמה לעתירה פניה כלשהי למשיבים. לא למותר לציין כי אין בעצם הנוכחות בישיבות של ועדות הכנסת במסגרת הליכי החקיקה כדי להוות מיצוי הליכים". [ההדגשות נוספו על ידי הח"מ]

ראו והשוו גם: בג"ץ 48720-08-24 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ. הכנסת** (14.11.2024).

23. הדברים יפים גם למקרה שלפנינו. במקרה דנן, לא רק שהבקשה הוגשה בלא פנייה קודמת למשיבים לאחר חקיקתו של החוק בכנסת, אלא שהיא הוגשה אף בטרם פורסם התיקון לחוק ברשומות. לעמדת המשיבים, לא ניתן לראות בפניות של העותרים למשיבים במהלך הליך החקיקה, ובטרם פורסם החוק, כפניות העומדות בחובה למצות הליכים.

24. משעה שלעמדת המשיבים אין מקום מבחינה דיונית להידרש לטענות בנוגע לסעיף 11א במסגרת העתירה דנן, הרי שממילא דין הבקשה למתן צו ביניים להשהות את כניסתו לתוקף להידחות, שכן בהתאם לפסיקת בית המשפט הנכבד, בהיעדר קשר בין הסעד המבוקש בצו ביניים לבין הסעד המתבקש בעתירה, ובעניינו כאמור – תחימת הנושאים שנגדרו בצו על תנאי, יש לדחות את הבקשה למתן צו ביניים (ראו והשוו החלטת כב' השופט (כתארו אז) י' עמית בג"ץ 5516/11 קאסה פטהאי ואח' נ' שר הפנים ואח' בסעיף 2 לבקשה (12.12.2011)).

ודוק: ככל שתוגש עתירה חדשה ובצידה בקשה לצו ביניים, יהיה על העותרים להתמודד עם המשוכה הגבוהה שנקבעה בפסיקת בית המשפט הנכבד בעניין בקשות למתן צו-ביניים שתכליתן למנוע כניסה לתוקף של חקיקה ראשית, ובכלל זאת ההלכה לפיה מתן צו ביניים למניעת כניסתה לתוקף של חקיקה ראשית שמור למקרים נדירים וחריגים ביותר (וראו לעניין זה: בג"ץ 1661/05 המועצה האזורית חוף עזה נ' כנסת ישראל, פ"ד נט(2) 481, 749 (2005); עניין עדאלה; עניין גלאון; בג"ץ 8425/13 איתן מדיניות הגירה ישראלית ואח' נ' ממשלת ישראל (1.1.14); בג"ץ 2293/17 גרסגהר נ' כנסת, החלטה מיום 26.7.17; ועוד).

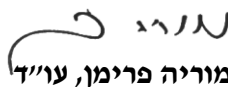
25. לפיכך, ועל יסוד מכלול הטעמים שנמנו לעיל, עמדת המשיבים היא כי בשלב הדיוני הנוכחי, אין מקום להיעתר לבקשה למתן צו ביניים אשר יקפא את כניסתה לתוקף של סעיף 11א, כמו גם לבקשה להשלמת טיעון במסגרת העתירה דנן.

זאת, תוך שמירת טענות כל הצדדים, ותוך מתן אפשרות עבור העותרים למצות הליכים מול המשיבים. ככל שלאחר מיצוי הליכים יסברו העותרים כי בידה עילה לכך – תהא פתוחה בפניהם הדרך להגיש עתירה חדשה.

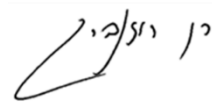
היום, כ"ה תמוז תשפ"ה
21 יולי 2025

יונתן סיטון, עו"ד
סגן במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה

מוריה פרימן, עו"ד
סגנית בכירה א' במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה

רון רוזנברג, עו"ד
סגן מנהל מחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה